

INEDITA ET NUPER PRIMUM EDITA.

I.

Epigrammata sepulcralia.

Ex schedis cl. Prokeschii, Friburgi asservatis.

1.

Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἕμῳ πόσιν οὐ γὰρ ὀθνεΐαις
 φροντίσι θαπτὸν τύμβον ἔτευξε βροτοῖς,
 καὶ τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκεν τῶν ἠμόλεκτρον
 Ἡρώσιν, φίλων εἴνεκα τερπνοτάτων.
 κλεινὸν δ' οὐνομά μοι, ξένη, Κυδίλα· ἐσθλὰ δὲ ναῖω
 δώματα Φερσεφόνιας, χώρῳ ἐν εὐσεβέων,
 πατρὸς κλυζομένα Λαμαρέτου, ἐκ δὲ γε μητρὸς
 Κλεισφύσσιας, δοιῶν εὐγενετῶν γονέων.
 αἰνεῖσθω ξυνόμενος, ἐπεὶ γέ με καὶ θανοῦσαν
 ζηλῶν ἀθανάταις ἠγλαῖσεν χάρισιν.

2.

Τοῦτο γὰρ ἐν ζώοισιν ἐπώνυμον ἔσκε γυναικί
 εἶνεκεν ἧς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μαλ' ἀρίστης.
 τεῦξε δὲ τόνδε τάφον φίλιος πόσις Εὐτρόπος αὐτῇ
 οἷ τ' αὐτῷ μετόπισθεν, ὅπως ἔχοι ἀμπαύεσθαι
 σὺν φιλήῃ ξυνώως ἀλόχῳ, κεκλωσμένον αὐτ[ῆς]
 τέρμ' ἐσιδὼν βιότου ἀλύτοις ὑπονήμασι Μο[ιρῶν].
 Ἐὰν δέ τις ἕτερον τολμ[ήσῃ] καταθέσθαι μετὰ τὸ ἐμὲ καταθε-
 θῆναι χωρὶς τῶν τέκνων ἡμ[ῶν] μετὰ κεινήν, δώσει τῷ ἱερωτάτῳ
 ✕ ΜΤ ΑΒ

3.

ἜΩ πανάριστε Βοκόντιε, σαῖς ἀτέλεστον
 ἔργον ἔοι πραπίσιν, τοῖα πονησαμένο[v].

Ep. 1. in insula Melo descriptum 1828. V. 5. κλεινὸν οὔνομα
Κυδίλα v. Syll. Epigr. Gr. n. 56. v. 7. V. 9. prima in *θανοῦσαν*
 male producta. — Ep. 2. Thessalonicae legitur in sarcophago,
 in superiore parte fracto. Versus, qui deest, unus aut alter
 nomen continuisse videtur mulieris, idque ut *ὀνόματα ἐπώνυμα*
 apud Homerum, animi indolem exprimens. V. 1. Prokeschius
ΕΣΚΙ. — Ep. 3. Sardibus legitur in marmore iuxta portam
 castelli, quatuor scriptum lineis ita, ut nihil ab initio deesse
 videatur. Hexametros iusto pedum numero carentes ex epi-
 grammatis collectos v. Syll. Ep. Gr. p. XXIV. Ad sensum cf.
 ibid. n. 93. *Κεστῆνος πινυτός με ἐδειμάτο τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,*
Ἀντῶ καὶ τεκέεσσι — — *Νῦν δ' οὐδένης εἰμὶ τάφος πω.*
οὔτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον κ. τ. λ. et Anthol. Pal. VII,
 228.

II.

Περὶ λυρικῶν. Boissonadii Anecd. Gr. IV, 458. *)

Λυρικοὶ δὲ εἰσιν οὔτοι Ἀλκμῶν, Σησίχορος, Ἀλκαῖος,
Ἰβυκος, Ἀνακρέων, Σιμωνίδης, Πίνδαρος, Βακχυλίδης. οὔτοι
 δὲ προσηγορεύθησαν διὰ τὸ πρὸς λύραν ἄδεσθαι τὰ ποιή-
 ματα αὐτῶν. διὸ δεῖ ταῦτα παρ' αὐτοῖς ¹⁾. μέλη δὲ τὰ ἐν
 αὐτοῖς, ἧτοι διὰ τὸ ἀπὸ τελείων ἀφαιρεῖσθαι μέτρων (καὶ
 γὰρ ἡμεῖς τὰ ἀπὸ τελείων ἀφαιρούμενα μέτρων μέλη καλοῦ-
 μεν), ἢ ἀπὸ *Μέλας* τοῦ ²⁾ Ὠκεανοῦ θνηταρός, καθὰ *Λυσαν-
 νίας* ³⁾ φησίν, ἢ παρ' ὅσον μέλιτι παραπλησίαν ἔχει τὴν
 ἡδονήν ⁴⁾. δύναται δὲ καὶ διὰ τὸ κροῦμα ᾧδῆ καὶ μέλος

*) E codice 2551 p. 46. Lemma addidi. Forsan est fragmen-
 tum libri, quem scripserat Didymus de lyricis poetis, ad partes bis
 in Etymologico M. vocati.

1) Sic codex, loco corrupto.

2) Cod. τῶν. Puto rescribendum *Μέλας*. Fuit *Melia* Oceani
 filia; eius meminit Apollodorus Biblioth. II. init.

3) Lysaniae grammatici testimonio usus est alicubi Etymologici
 M. auctor.

4) Et potuit, quae est inter nomina μέλος et μέλι, similitudine

ὁμωνύμως λέγεσθαι. καὶ κῶλα δὲ ὁμοίως, ἐπειδὴ μὴ τέλειόν ἐστι μέτρον. τῶν δὲ ῥόδῶν αἱ μὲν εἰσι μονόστροφοι, αἱ δὲ τριαδικαί. καὶ μονόστροφοι μὲν αἱ Σαφριεῖ καὶ Ἀλκαίῳ καὶ Ἀνακρέοντι διὰ τριῶν ἢ τεσσάρων κῶλων ὄρισμένην ἔχουσαι 5) τὴν κατάστασιν, καὶ ὑπὸ περιγραφῆς διειργόμεναι τριαδικαί δὲ αἱ συνεστῶσαι ἐκ τε στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς καὶ ἐπιρροῦς. στροφή μὲν οὖν ἐστὶ κῶλων ποσῶν εὐρύθμος σύνθεσις, ἑτεροίας στροφῆς ἀντιστρόφου, καὶ ἐπιρροῦς. κέκληται δὲ ἡ μὲν στροφή, καθά φησι Πτολεμαῖος ἐν τῷ περὶ στατικῆς ποιήσεως, διὰ τοὺς ἄδοντας κύκλῳ κινεῖσθαι περὶ τὸν βωμόν, σημαίνοντας τὴν τοῦ ἡλίου 6) κίνησιν· ἀντίστροφος δὲ παρὰ τὸ ἀναστρέφοντας αὐτοὺς εὐρύθμως κινεῖσθαι, ἄχρις ἂν ἔλθωσιν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον ἀφ' οὗ ἤρξαντο πρῶτον κινεῖσθαι· ἠνίσσοντο δὲ διὰ τούτου τὴν τοῦ ἡλίου κίνησιν, ἐπειδὴ τὴν ἐναντίαν οὗτος δοκεῖ τῷ κόσμῳ ποιεῖσθαι 7). ἐπιρροῆς δὲ ἐπειδὴ ἰστάμενοι ἐπῆδον, διὰ τοῦτο τὸ ἕμμονον καὶ στερεὸν τῆς γῆς παριστῶντες.

Λύρα τοίνυν προσηγορεύθη διὰ τὸ λύθρον 8) ὑπὸ Ἑρμοῦ δεδῶσθαι τῆς κλοπῆς τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος, καθάπερ φησὶν Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ „λύρα βοῶν ρύσα ἐξεῤῥύσατο 9).

Pindarum ad audacem tropum ducere, quo carmen missurus utitur N. III; 134.: ἐγὼ τόδε τοι πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι. [Locum Pindaricum interpretatus sum in Lud. Zimmermanni Diario scholast. huius anni p. 119. F. G. W.]

5) Cod. ἔχουσα. Ad rem cf. Hephaestio de poem. c. 8, 1.

6) Codex, βίου.

7) Deesse videtur ῥόδῶν vel πορείαν. Potest et scribi, ἐπειδὴ καύτην ἐναντίαν . . . Ad rem cf. schol. Pindari init.; Triclin. ad Soph. Ai. 183.; schol. Hephaest. c. 12.; Mar. Victorin. apud Gaisf. ad Hephaest. p. 362.; Etymol. M. in Προσώδιον.

8) Etymologicum M. et scholiastes Nicandri Alex. 557. similem lyrae etymologiam tradunt, sed testimonio carent Euripideo.

9) Amphionis potuerunt esse verba lyram defendentis contra Zethum, qui dicebat: Ῥίψον σὺ τὴν λύραν· κέχρησο τοῖς ὄπλοις· vide Antiope fragm. 26. Pro ρύσα videtur fuisse scriptum a poeta ρύσια; forsitan etiam λύρα. A Matthiae doctrina illustratio exspectanda.

III.

Αἰσώπου παροιμίαι.

Ex Cod. Medic. Plut. LVIII Cod. 24. ed. Chr. Walz Arsen. Violet.
1832. p. 492.

Ἄνευ χαλκοῦ Φοῖβος οὐ μαντεύεται. τὴν ἰσχὺν τοῦτο
σημαίνει τῶν δωρεῶν.

Ἐνθεν ἐκεῖθεν οὐαί, οἷς περιστοιχίζεται κακά.

Ἔσται καὶ χολῶν δρόμος. τὸ ἄδηλον δηλοῖ.

Ζητῶν Ἐρμῆν γλύψαι Κέρκοπα ἔγλυψα.

Ἦ Ζεὺς ἢ Χάρων, ἢ εὐδαίμονος βίος ἢ τέλος.

Μακρὰς ἐλπίδας μισῶ.

Ὁ ἐγγὺς Διός, ἐγγὺς κεραυνοῦ.

Οὐδεὶς καιρὸν βαστάσας ἐξέβη κυρτός.

Ποῦ γὰρ ἢ Ἄρτεμις οὐκ ἐχόρευσεν;

Ἐξ ἅμου σχοινὸν πλέκειν.

Στρογγύλα λέγε, ἵνα καὶ κυλίεται. (1. κυλίηται)

Τὸν ἀτυχῆ καὶ πρόβατον δάκνει.

Ὅν ἢ Τύχη προσηλακίζει, καὶ πάντων πραγμάτων μα-
στίγυς εὐρίσκει. (f. ἐκ πάντων.)

Τὰ προλήμματα νικήματα.

Φαγέτω μελέων.

Καὶ μὴ ἀλώπηξ.

Δυστυχεῖτω καὶ λουδορεῖτω με.

Παρὰ τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρξαψε μὲν Ἰστιαῖος, ὑπεδύ-
σατο δ' Ἀρισταγόρας. (V. Herod. VI, 1.)

Aesopi Apophtegmata Arsenius p. 93 exhibet quinque,
quorum duo leguntur ap. Stob. Tit. CV, 61. XXIII, 6.